Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουλίου 1971

περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λυκίσκου

(ΕΕ L 175 της 4.8.1971, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1170/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977	L 137	7	3.6.1977
►**M2**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 235/79 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1979	L 34	4	9.2.1979
►**M3**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3332/85 του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 1985	L 318	1	29.11.1985
►**M4**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3768/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3800/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985	L 367	32	31.12.1985
►**M6**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3998/87 της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1987	L 377	40	31.12.1987
►**M7**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3808/89 του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1989	L 371	1	20.12.1989
►**M8**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2780/90 του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1990	L 265	1	28.9.1990
►**M9**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1990	L 353	23	17.12.1990
►**M10**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3124/92 του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1992	L 313	1	30.10.1992

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου (*)	L 73	14	27.3.1972
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση του Συμβουλίου της 1ης Ιανουαρίου 1973) (*)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

(*) Η παρούσα πράξη δεν έχει δημοσιευτεί στην ελληνική γλώσσα.

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 26ης Ιουλίου 1971
περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λυκίσκου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως τα άρθρα 42, 43, 113, και 235,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι η λειτουργία και η ανάπτυξη της κοινής αγοράς πρέπει να συνοδεύεται από τη δημιουργία κοινής γεωργικής πολιτικής και ότι αυτή πρέπει, ιδίως, να δημιουργεί κοινή οργάνωση αγορών που να μπορεί να λάβει διάφορες μορφές ανάλογα με τα προϊόντα·

ότι η κοινοτική παραγωγή του λυκίσκου παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην οικονομία ορισμένων περιοχών της Κοινότητος· ότι για ορισμένους παραγωγούς των περιοχών αυτών η παραγωγή αντιπροσωπεύει βασικό μέρος των εισοδημάτων τους·

ότι όπως οι χυμοί και τα φυτικά εκχυλίσματα του λυκίσκου δεν αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της συνθήκης, τα προϊόντα αυτά εξαιρούνται από την εφαρμογή των γεωργικών διατάξεων αυτής της συνθήκης, ενώ ο λυκίσκος υπάγεται· ότι όμως, επειδή τα προϊόντα αυτά υποκαθιστούν κατά ένα μεγάλο μέρος τα μεν τα δε, η κατάσταση αυτή μπορεί να καταστήσει επισφαλή τα αποτελέσματα της κοινής γεωργικής πολιτικής, που ακολουθείται στον τομέα του λυκίσκου· ότι, για το λόγο αυτό, είναι αναγκαίο να επεκταθούν στους χυμούς και στα φυτικά εκχυλίσματα του λυκίσκου, βάσει του άρθρου 113, τα μέτρα που αφορούν τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες και, βάσει του άρθρου 235, οι κανόνες εμπορίας που θεσπίσθηκαν για το λυκίσκο·

ότι οι διεθνείς συναλλαγές παρουσιάζουν εκ παραδόσεως μεγάλο ενδιαφέρον για τους παραγωγούς και αυτούς που χρησιμοποιούν το λυκίσκο στην Κοινότητα· ότι, βασικά, η αξιοποίηση της κοινοτικής παραγωγής γινόταν μέχρι τώρα βάσει της ανταγωνιστικότητός της στή διεθνή αγορά και της ελεύθερης ποιοτικής και ποσοτικής προσαρμογής της παραγωγής στις αγορές· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, η κοινή οργάνωση αγοράς να μην επιφέρει βασικές τροποποιήσεις στην κατάσταση αυτή συμβάλλουσα ταυτοχρόνως με κατάλληλα μέτρα στην ποιοτική βελτίωση των προϊόντων και στην προστασία των παραγωγών από μία πιθανή υποβάθμιση του σημερινού τους βιοτικού επιπέδου·

ότι πρέπει να ακολουθείται σε κοινοτικό επίπεδο πολιτική ποιότητος με την εφαρμογή διατάξεων σχετικών με την πιστοποίηση της ενδείξεως προελεύσεως, οι οποίες να συνοδεύονται από κανόνες που να απαγορεύουν κατ' αρχήν την εμπορία των προϊόντων για τα οποία δεν έχει χορηγηθεί το πιστοποιητικό ή, για τα εισαγόμενα προϊόντα, που δεν ανταποκρίνονται στα αντίστοιχα ελάχιστα ποιοτικά χαρακτηριστικά· ότι επί πλέον ενδείκνυται να προβλεφθεί ο καθορισμός ενός ποιοτικού υποδείγματος που να αποτελεί βάση αναφοράς στις εμπορικές συναλλαγές και να εξασφαλίζει ικανοποιητική διαφάνεια της αγοράς·

ότι είναι αναγκαίο να υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες για την κατάσταση και τις προοπτικές εξελίξεως της αγοράς στην Κοινότητα· ότι, για το σκοπό αυτό, το γεγονός ότι ένα μεγάλο

[1] ΕΕ αριθ. Α 66 της 1.7.1971, σ. 28.

▼B

μέρος της παραγωγής διατίθεται στα πλαίσια συμβάσεων που συνάπτονται πριν από τη συγκομιδή και μάλιστα για πολλά έτη μπορεί να διευκολύνει την πρόβλεψη της αναπτύξεως της αγοράς· ότι πρέπει γι' αυτό να προβλεφθεί η καταχώρηση του συνόλου των συμβάσεων παραδόσεως του λυκίσκου που παράγεται στην Κοινότητα· ότι πρέπει, εν τούτοις, οι πληροφορίες αυτές να καλύπτονται με στατιστικό απόρρητο, για να παρέχεται στους ενδιαφερομένους η εξασφάλιση ότι δεν θα χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς και με τον τρόπο αυτό να επιτυγχάνονται ενδείξεις απόλυτα αντικειμενικές·

ότι, για να εξασφαλισθεί ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο στο γεωργικό πληθυσμό και για να σταθεροποιηθούν οι αγορές και να εξασφαλισθούν λογικές τιμές κατά την παράδοση στους καταναλωτές, πρέπει να προωθηθεί η συγκέντρωση της προσφοράς και η από κοινού προσαρμογή, από τους γεωργούς, της παραγωγής στις απαιτήσεις της αγοράς·

ότι, για το σκοπό αυτό, η ένωση των γεωργών σε οργανισμούς, που προβλέπουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται τα μέλη τους σε κοινές αρχές, ευνοεί την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης· ότι οι στόχοι αυτοί είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν ιδίως, όχι μόνο με την ένωση των γεωργών σε ομάδες παραγωγών, αλλά επί πλέον με τη δημιουργία ενώσεων των ομάδων αυτών·

ότι, προς αποφυγή κάθε διακρίσεως μεταξύ των παραγωγών καθώς και για την εξασφάλιση της ενότητος και της αποτελεσματικότητος της αναληφθείσης ενεργείας, πρέπει να προσδιορισθούν για το σύνολο της Κοινότητος οι όροι τους οποίους πρέπει να πληρούν οι ομάδες των παραγωγών και οι ενώσεις των ομάδων τους για να αναγνωρίζονται από τα Κράτη μέλη· ότι, για να επιτευχθεί η αποτελεσματική συγκέντρωση της προσφοράς, είναι ιδίως αναγκαίο, αφ' ενός, να αποδεικνύεται ότι οι ομάδες και οι ενώσεις των ομάδων έχουν επαρκή οικονομική επιφάνεια και αφ' ετέρου το σύνολο της παραγωγής των παραγωγών ή των ομάδων μελών να διατίθεται στην αγορά από την ομάδα ή από την ένωση, είτε απ' ευθείας, είτε από τους παραγωγούς σύμφωνα με κοινούς κανόνες·

ότι πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις, ικανές να διευκολύνουν τη σύσταση και τη λειτουργία των ομάδων αυτών· ότι για το σκοπό αυτό πρέπει να επιτρέπεται στα Κράτη μέλη να τους χορηγούν ενισχύσεις για τμήμα των οποίων η Κοινότητα θα εξασφαλίζει τη χρηματοδότηση· ότι πρέπει, εν τούτοις, να περιορίζεται το ποσό των ενισχύσεων αυτών και να τους προσδίδεται χαρακτήρας μεταβατικός και βαθμιαίος με σκοπό την προοδευτική αύξηση της οικονομικής ευθύνης των παραγωγών·

ότι οι φυτείες λυκίσκου της Κοινότητος, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν ανάγκη προσαρμογής τόσο ως προς τις παραγόμενες ποικιλίες όσο και ως προς τις δυνατότητες της ορθολογικής οργανώσεως των εργασιών καλλιέργειας και συγκομιδής· ότι πρέπει να διευκολυνθεί για ένα χρονικό διάστημα η μετατροπή της ποικιλίας τους και η αναδιάρθρωσή τους, με τη χορήγηση ειδικών ενισχύσεων στις ομάδες παραγωγών που αναλαμβάνουν δραστηριότητες αυτού του είδους·

ότι, για να εξασφαλίζεται ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο στους παραγωγούς, πρέπει να προβλέπεται καθεστώς ενισχύσεως· ότι, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει λόγος για την ενίσχυση αυτή, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλλει ετήσια μία έκθεση στο Συμβούλιο μετά το τέλος της συγκομιδής· ότι η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται αν η εξέταση της εκθέσεως αυτής αποδεικνύει ότι η μέση απόδοση ανά εκτάριο ήταν ανεπαρκής, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση και την προβλεπόμενη τάση της αγοράς·

ότι τα σχεδιαζόμενα μέτρα πρέπει να επιτρέπουν την πρόβλεψη καθεστώτος εισαγωγής που να συνεπάγεται μόνο την εφαρμογή του Κοινού Δασμολογίου· ότι αυτό εφαρμόζεται αυτοδικαίως δυνάμει της συνθήκης από την 1η Ιανουαρίου 1970·

▼B

ότι το σύνολο των μέτρων αυτών επιτρέπει τη μη εφαρμογή οιουδήποτε ποσοτικού περιορισμού, στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητος· ότι ο μηχανισμός αυτός είναι δυνατό κατ' εξαίρεση να αποδειχθεί ανεπαρκής· ότι, για να μη μένει σε αυτές τις περιπτώσεις η κοινοτική αγορά απροστάτευτη στις διαταραχές που είναι δυνατό να προκύψουν, ενώ θα έχουν καταργηθεί τα εμπόδια κατά την εισαγωγή που υπήρχαν προηγουμένως, πρέπει να επιτρέπεται στην Κοινότητα να λαμβάνει ταχέως όλα τα αναγκαία μέτρα·

ότι στο εσωτερικό εμπόριο της Κοινότητος, η είσπραξη κάθε δασμού ή φορολογικής επιβαρύνσεως ισοδυνάμου αποτελέσματος και η εφαρμογή κάθε ποσοτικού περιορισμού ή κάθε μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται αυτοδικαίως από 1ης Ιανουαρίου 1970, βάσει των διατάξεων της συνθήκης· ότι, τέλος, ελλείψει ελάχιστης τιμής την 31η Δεκεμβρίου 1969, η προσφυγή στο άρθρο 44 της συνθήκης αποκλείεται αυτοδικαίως από 1ης Ιανουαρίου 1970·

ότι η αποτελεσματικότητα του συνόλου των μέτρων που διέπουν την κοινή οργάνωση αγοράς του λυκίσκου κινδυνεύει από τη χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων από τα Κράτη μέλη· ότι πρέπει οι διατάξεις της συνθήκης, που επιτρέπουν την εκτίμηση των ενισχύσεων που είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, να εφαρμόζονται στον τομέα του λυκίσκου· ότι πρέπει, εν τούτοις, να προβλέπεται ένα μεταβατικό καθεστώς για τις εθνικές ενισχύσεις που χορηγούνται για πολυετείς συμβάσεις πριν από την έναρξη ισχύος της κοινής οργανώσεως αγοράς·

ότι πρέπει να προβλέπεται η οικονομική υπευθυνότητα της Κοινότητος για τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται τα Κράτη μέλη λόγω υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις κανονιστικές διατάξεις για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής·

ότι η μετάβαση από το ισχύον καθεστώς στα Κράτη μέλη σε εκείνο που καθιερώνει ο παρών κανονισμός πρέπει να γίνει κάτω από τις καλύτερες συνθήκες· ότι είναι αναγκαίο, για το σκοπό αυτό, να ληφθούν μεταβατικά μέτρα·

ότι η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του λυκίσκου πρέπει να λαμβάνει υπόψη, παράλληλα και με κατάλληλο τρόπο, τους στόχους που προβλέπονται στα άρθρα 39 και 110 της συνθήκης·

ότι, για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των σχεδιαζομένων διατάξεων, πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των Κρατών μελών και της Επιτροπής στους κόλπους επιτροπής διαχειρίσεως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

▼M6

1. Στον τομέα του λυκίσκου συνιστάται κοινή οργάνωση αγοράς που διέπει τα ακόλουθα προϊόντα:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
1210	Κώνοι λυκίσκου νωποί ή αποξεραμένοι, έστω και σπασμένοι, αλεσμένοι ή με μορφή σβόλων. Λουπουλίνη

2. Οι κανόνες οι σχετικοί με την εμπορία και τις ανταλλαγές με τις τρίτες χώρες εφαρμόζονται, επιπλέον, στα ακόλουθα προϊόντα:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
1302 13 00	Χυμοί και εκχυλίσματα φυτικά λυκίσκου

▼B

3. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) λυκίσκος: τα ξηρά άνθη, ονομαζόμενα και κώνοι του (θηλυκού) φυτού του αναρριχώμενου λυκίσκου *(humulus lupulus)*· τα άνθη αυτά, χρώματος πρασινοκίτρινου, σχήματος ωοειδούς φέρουν μίσχο και η μεγαλύτερη διάστασή τους κυμαίνεται γενικά από 2-5 εκατοστά·

β) σκόνη λυκίσκου: το προϊόν που προέρχεται από το άλεσμα του λυκίσκου και που περιέχει όλα τα φυσικά συστατικά·

▼M10

γ) σκόνη λυκίσκου με υψηλή περιεκτικότητα σε λουπουλίνη: το προϊόν που λαμβάνεται από το άλεσμα του λυκίσκου μετά τη μηχανική απομάκρυνση ενός μέρους των φύλλων, των μίσχων, των βρακτείων και των σπονδύλων·

δ) εκχύλισμα λυκίσκου: το συμπυκνωμένο προϊόν που λαμβάνεται από την επενέργεια διαλυτικού στο λυκίσκο ή τη σκόνη λυκίσκου·

▼B

ε) προϊόντα ανάμικτα λυκίσκου: η ανάμιξη δύο ή περισσοτέρων από τα προϊόντα που αναφέρονται ανωτέρω.

▼M1

4. Κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 5 νοείται ως:

α) λυκίσκος πρώτου σταδίου προετοιμασίας, ο λυκίσκος που έχει υποβληθεί στην επεξεργασία της πρώτης ξηράνσεως μόνο και είναι συσκευασμένος και έτοιμος να διατεθεί στην αγορά,

β) εκτάσεις πλήρους παραγωγής, οι εκτάσεις που έχουν φυτευθεί με λυκίσκο από το τρίτο έτος παραγωγής.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ I

Εμπορία

▼M1

Άρθρο 2

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, συγκομισθέντα εντός της Κοινότητος ή παρασκευαζόμενα από λυκίσκο συγκομισθέντα εντός της Κοινότητος ή εισαγόμενα από τρίτες χώρες, υποβάλλονται σε διαδικασία εγγράφου πιστοποιήσεως.

2. Το πιστοποιητικό δύναται να χορηγείται μόνο για τα προϊόντα που παρουσιάζουν τα ελάχιστα ποιοτικά χαρακτηριστικά που ισχύουν σε καθορισμένο στάδιο της εμπορίας. ►**M10** Στην περίπτωση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχεία β) έως ε), το πιστοποιητικό είναι δυνατόν να εκδίδεται μόνον εφόσον η περιεκτικότητα των προϊόντων αυτών σε α-οξέα δεν είναι κατώτερη από την αντίστοιχη περιεκτικότητα του λυκίσκου από τον οποίο προέρχονται. ◄

3. Το πιστοποιητικό πρέπει να αναφέρει τουλάχιστον:

α) τον ή τους τόπους παραγωγής λυκίσκου·

β) το ή τα έτη συγκομιδής·

γ) την ή τις ποικιλίες.

4. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, θεσπίζει για κάθε προϊόν τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και την ημερομηνία εφαρμογής του.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼B

Άρθρο 3

1. Κατά το μέτρο που τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 υπόκεινται σε διαδικασία πιστοποιήσεως ►M1 ——— ◄, μπορούν να τίθενται σε εμπορία ή να εξάγονται μόνο αν έχει χορηγηθεί το πιστοποιητικό.

2. Δύνανται να αποφασίζονται μέτρα παρεκκλίσεως της προβλεπομένης στην παράγραφο 1 διατάξεως, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20:

α) για την ικανοποίηση των εμπορικών απαιτήσεων ορισμένων τρίτων χωρών· ή

β) για τα προϊόντα που προορίζονται για ιδιαίτερες χρήσεις.

Τα μέτρα που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο πρέπει:

— να μήν επηρεάζουν την κανονική διάθεση των προϊόντων για τα οποία έχει χορηγηθεί το πιστοποιητικό ►M1 ——— ◄ ·

— και να διασφαλίζουν την αποφυγή κάθε συγχύσεως με τα προϊόντα αυτά.

▼M1

———

▼B

Άρθρο 5

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, προελεύσεως τρίτων χωρών, δύνανται να εισάγονται μόνο εφ' όσον παρουσιάζουν ποιοτικά χαρακτηριστικά τουλάχιστον ισοδύναμα με τα ελάχιστα όρια εμπορίας που έχουν αποφασισθεί για τα ίδια προϊόντα που συγκομίζονται στην Κοινότητα ή που παρασκευάζονται από προϊόντα αυτού του είδους.

▼M1

2. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, συνοδευόμενα από βεβαίωση που χορηγείται από τις αρχές των χωρών καταγωγής και αναγνωρίζεται ως ισοδύναμος του πιστοποιητικού που προβλέπεται στο άρθρο 2, θεωρούνται ότι έχουν τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το ισοδύναμο των βεβαιώσεων αυτών διαπιστούται ►M2 ——— ◄ κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼B

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

ΤΙΤΛΟΣ II

Συμβάσεις παραδόσεως

Άρθρο 6

1. Κάθε σύμβαση για την παράδοση λυκίσκου που έχει παραχθεί στην Κοινότητα, που συνήφθη μεταξύ ενός παράγωγου ή ενωμένων παραγωγών αφ' ενός, και ενός αγοραστού αφ' ετέρου, καταχωρείται από τους οργανισμούς που ορίζονται για το σκοπό αυτό από κάθε Κράτος μέλος παραγωγό.

2. Οι συμβάσεις για την παράδοση καθορισμένων ποσοτήτων σε τιμές συμφωνημένες για περίοδο που καλύπτει μία ή περισσότερες συγκομιδές και που συνάπτονται πριν από την 1η Αυγούστου του έτους της πρώτης συγκομιδής ονομάζονται «εκ των προτέρων συναπτόμενες συμβάσεις» που αποτελούν αντικείμενο ξεχωριστής καταχωρίσεως.

3. Τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν περιοδικά στην Επιτροπή τις στατιστικές πληροφορίες που αφορούν τις καταχωρήσεις των συμβάσεων.

▼B

4. Τα στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενο της καταχωρίσεως μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

ΤΙΤΛΟΣ III

Ομάδες παραγωγών

▼M1

Άρθρο 7

1. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται ως «ομάδα παραγωγών», ομάδα που αποτελείται αποκλειστικά ή, όταν η εθνική νομοθεσία το επιτρέπει, κατά κύριο λόγο από παραγωγούς λυκίσκου και η οποία συστήνεται με την πρωτοβουλία των παραγωγών αυτών, με σκοπό ιδίως:

α) να πραγματοποιούν τη συγκέντρωση της προσφοράς και να συντελούν στη σταθεροποίηση της αγοράς θέτοντας σε εμπορία το σύνολο της παραγωγής των μελών τους·

β) να προσαρμόζουν από κοινού την παραγωγή αυτή στις απαιτήσεις της αγοράς και να τη βελτιώνουν, ιδίως με τη μετατροπή των ποικιλιών και την αναδιάρθρωση των φυτειών·

γ) να προάγουν την ορθολογική οργάνωση και τη μηχανοποίηση της καλλιέργειας και της συγκομιδής για λόγους βελτιώσεως της αποδοτικότητος της παραγωγής·

δ) να θεσπίζουν κοινούς κανόνες παραγωγής·

▼M3

ε) να διαχειρίζονται το καθεστώς της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 12 χορηγώντας σε κάθε παραγωγό μέλος της ομάδας το τμήμα της ενίσχυσης που του αναλογεί βάσει των καλλιεργουμένων εκτάσεων,

▼M1

και έχει αναγνωρισθεί από κάθε Κράτος Μέλος δυνάμει της παραγράφου 3.

▼M3

1α Οι ομάδες παραγωγών μπορούν να χρησιμοποιήσουν την ενίσχυση για να λάβουν μέτρα που θα τους επιτρέψουν να πραγματοποιήσουν τους στόχους που προβλέπονται στην παράγραφο 1) στοιχεία α) και β).

▼M1

2. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται ως «ένωση», ένωση αναγνωρισμένων ομάδων παραγωγών που επιδιώκει τους ίδιους στόχους στις ομάδες αυτές και η οποία έχει αναγνωρισθεί από Κράτος Μέλος δυνάμει της παραγράφου 3.

3. Τα Κράτη Μέλη αναγνωρίζουν τις ομάδες των παραγωγών και τις ενώσεις τους που ζητούν την αναγνώριση και τηρούν τις ακόλουθες γενικές προϋποθέσεις:

α) εφαρμόζουν κοινούς κανόνες παραγωγής και διαθέσεως στην αγορά (πρώτο στάδιο της εμπορίας)·

β) περιλαμβάνουν στα καταστατικά τους, για τους παραγωγούς που είναι μελη των ομάδων και για τις αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών μέλη της ενώσεως, την υποχρέωση:

— να συμμορφώνονται στους κοινούς κανόνες παραγωγής,

— να πραγματοποιούν τη διάθεση στην αγορά του συνόλου της παραγωγής τους μέσω της ομάδος ή της ενώσεως.

Η υποχρέωση αυτή δέν υφίσταται εν τούτοις για τα προϊόντα για τα οποία οι παραγωγοί έχουν συνάψει συμβάσεις πωλήσεως πριν από την προσχώρησή τους, εφ' όσον οι ομάδες έχουν ενημερωθεί σχετικά και τις έχουν εγκρίνει.

▼**M1**

Εν τούτοις, η αποδοχή αυτή δέν απαιτείται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1980.

▼**M10**

Κατά την περίοδο έως και 31 Δεκεμβρίου 1996, τα μέρη αναγνωρισμένης ομάδας μπορούν, εάν τους το επιτρέπει αυτή η ομάδα, να διαθέτουν οι ίδιοι στην αγορά το σύνολο ή μέρος της παραγωγής τους, σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζει και επιβλέπει η ομάδα. Πάντως οι εν λόγω ομάδες παραγωγών εργάζονται για την επίτευξη του στόχου ότι μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1997 θα διαθέτουν στην αγορά ολόκληρη την παραγωγή των μελών τους·

▼**M1**

γ) να δικαιολογούν επαρκή οικονομική δραστηριότητα·

δ) να αποκλείουν για το σύνολο του πεδίου δραστηριότητός τους κάθε διάκριση μεταξύ των παραγωγών ή ομάδων της Κοινότητος ιδίως ως προς την ιθαγένειά τους ή τον τόπο εγκαταστάσεώς τους·

ε) να εξασφαλίζουν, χωρίς διάκριση, το δικαίωμα προσχωρήσεως στην ομάδα, σ' όλους τους παραγωγούς που αναλαμβάνουν την υποχρέωση τηρήσεως του καταστατικού·

στ) να περιλαμβάνουν στα καταστατικά τους διατάξεις που αποβλέπουν να εξασφαλίζουν στα μέλη της ομάδος ή της ενώσεως, που επιθυμούν να παραιτηθούν από την ιδιότητά τους ως μέλη, τη δυνατότητα να το πράξουν μετά περίοδο τριών ετών από την προσχώρησή τους και με την προϋπόθεση της γνωστοποιήσεως στην ομάδα ή την ένωση ένα έτος τουλάχιστον πριν από την αποχώρησή τους.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται με την επιφύλαξη νομοθετικών και κανονιστικών εθνικών διατάξεων που έχουν ως στόχο να προστατεύουν, σε καθορισμένες περιπτώσεις, την ομάδα ή την ένωση ή τους πιστωτές τους, έναντι των οικονομικών συνεπειών που θα ήταν δυνατό να προκύψουν από την αποχώρηση μέλους ή να εμποδίσουν την αποχώρησή του κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους·

ζ) να έχουν νομική προσωπικότητα και επαρκή ικανότητα δικαίου, κατά τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, ώστε να είναι υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων·

η) να περιλαμβάνουν στα καταστατικά τους την υποχρέωση να τηρούν χωριστά λογαριασμούς για τις δραστηριότητες που αποτελούν το αντικείμενο της αναγνωρίσεως·

θ) να μήν κατέχουν δεσπόζουσα θέση εντός της Κοινότητος.

4. Το Κράτος Μέλος, στο έδαφος του οποίου η ομάδα των παραγωγών ή η ένωση έχει την καταστατική της έδρα είναι αρμόδιο για την αναγνώριση των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και ιδίως η διαχείριση του καθεστώτος ενισχύσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περίπτωση ε), καθώς και ο ορισμός της διαθέσεως στην αγορά κατά την έννοια της παραγράφου 3 περίπτωση α), και οι λεπτομέρειες που αφορούν τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 περίπτωση ζ), καθορίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

Άρθρο 8

1. Τα Κράτη Μέλη δύνανται να χορηγούν στις αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών, για τρία έτη από της ημερομηνίας της αναγνωρίσεως που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, ενισχύσεις για να ενθαρρύνουν τη σύστασή τους και διευκολύνουν τη λειτουργία τους. Το ποσό των ενισχύσεων αυτών δε δύναται να υπερβαίνει για το πρώτο, δεύτερο και τρίτο έτος αντίστοιχα το 3 %, 2 % και 1 % της αξίας των προϊόντων στα οποία αναφέρεται η αναγνώριση και τα οποία διατίθενται στην αγορά.

▼M1

Οι ενισχύσεις αυτές όμως δέν πρέπει να υπερβαίνουν κατά το πρώτο έτος το 60 %, κατά το δεύτερο έτος το 40 % και κατά το τρίτο έτος το 20 % των εξόδων διαχειρίσεως της ομάδος των παραγωγών.

Η αξία των προϊόντων που τίθενται σε εμπορία υπολογίζεται κατ' αποκοπή, για κάθε έτος, βάσει:

— της μέσης παραγωγής που τίθεται σε εμπορία από τους παραγωγούς μέλη, κατά τη διάρκεια των τριών ημερολογιακών ετών που προηγούνται της προσχωρήσεώς τους,

— των μέσων τιμών στην παραγωγή που έχουν επιτευχθεί από τους παραγωγούς αυτούς κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου.

2. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

Άρθρο 9

1. Απαγορεύεται για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1977 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1977 οποιαδήποτε επέκταση των φυτευμένων με λυκίσκο εκτάσεων.

Για την εφαρμογή της παρούσης παραγράφου, τα Κράτη Μέλη δύνανται να θεωρούν αναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών σάν ένα μόνο παραγωγό.

2. Τα Κράτη Μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να ελέγχουν την εφαρμογή της απαγορεύσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα Κράτη Μέλη δύνανται να χορηγούν στις αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών για τις ενέργειες που προορίζονται για τη μετατροπή ποικιλιών και αναδιάρθρωση των φυτειών, που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 περίπτωση β) και που πραγματοποιούνται πριν από την 1η Ιουλίου 1979, ενισχύσεις ποσού κατ' ανώτατο όριο 1 800 λογιστικών μονάδων ανά εκτάριο, εφ' όσον οι ενέργειες επιφέρουν μείωση τουλάχιστον 40% της εκτάσεως επί της οποίας πραγματοποιούνται.

4. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία δύναται να επεκτείνει τα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

▼B

Άρθρο 10

1. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής των άρθρων 8 και 9.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των άρθρων 8 και 9 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Ενίσχυση στους παραγωγούς

Άρθρο 11

Κάθε έτος πριν από την 30ή Απριλίου, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο μιά έκθεση σχετική με την κατάσταση της παραγωγής και εμπορίας του λυκίσκου.

Η έκθεση αυτή λαμβάνει υπόψη ιδίως την εξέλιξη των τιμών, των φυτειών, της παραγωγής και των αναγκών.

▼**M1**

Άρθρο 12

1. Καθιερώνεται καθεστώς ενισχύσεως για το λυκίσκο που παράγεται εντός της Κοινότητος.

2. Δύναται να χορηγείται στους παραγωγούς ενίσχυση που θα επιτρέπει την πραγματοποίηση δικαίου εισοδήματος.

3. Στις περιοχές της Κοινότητος εντός των οποίων οι αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών είναι ικανές να εξασφαλίσουν στα μέλη τους δίκαιο εισόδημα και να πραγματοποιήσουν ορθολογική διαχείριση της προσφοράς, η ενίσχυση χορηγείται σ' αυτές μόνο τις ομάδες παραγωγών.

Σε άλλες περιοχές η ενίσχυση χορηγείται ατομικά στους παραγωγούς.

4. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής που βασίζεται σε ανακοινώσεις των Κρατών Μελών εγκρίνει εγκαίρως με ειδική πλειοψηφία τον κατάλογο των περιοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 εδάφιο πρώτο.

5. α) Το ποσό αυτής της ενισχύσεως ανά εκτάριο, που θα διαφοροποιείται ανά ομάδες ποικιλιών, καθορίζεται λαμβάνοντας ιδίως υπόψη:

— για κάθε ομάδα ποικιλίας το μέσο έσοδο που πραγματοποιείται από τις ομάδες στο πρώτο στάδιο προετοιμασίας του λυκίσκου και που υπολογίζεται κατ' αυτό το στάδιο για εκτάσεις πλήρους παραγωγής σε σύγκριση με τα μέσα έσοδα των προηγουμένων συγκομιδών,

— την κατάσταση και την προβλεπόμενη τάση της αγοράς εντός της Κοινότητος,

— την εξέλιξη της εξωτερικής αγοράς καθώς και τις τιμές στις διεθνείς συναλλαγές,

— την εξέλιξη του κόστους.

β) Οι διάφορες ομάδες ποικιλιών λυκίσκου είναι οι ακόλουθες:

— ομάδα 1: λυκίσκος αρωματικός,

— ομάδα 2: λυκίσκος πικρός,

— ομάδα 3: λοιποί.

▼**M10**

γ) Σε περίπτωση που η ενίσχυση χορηγείται σε αναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών σύμφωνα με την παράγραφο 3 και η οργάνωση αυτή δεν διαθέτει στην αγορά όλη την παραγωγή των μελών της, το ποσό της ενίσχυσης μειώνεται κατά 4 % για τη συγκομιδή του 1992, 8 % για τη συγκομιδή του 1993, 12 % για τη συγκομιδή του 1994, 15 % για τη συγκομιδή του 1995 και 15 % για τη συγκομιδή του 1996. Από το 1991 και μετά, από την ενίσχυση που χορηγείται σε μια τέτοια ομάδα, τουλάχιστον το 15 % πρέπει να χρησιμοποιείται από την ομάδα για τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) εδάφιο γγ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1351/72 της Επιτροπής της 28ης Ιουνίου 1972 για την αναγνώριση των ομάδων παραγωγών λυκίσκου [1].

Ωστόσο, εάν η ομάδα παραγωγών διαθέτει στην αγορά τη μισή τουλάχιστον παραγωγή των μελών της από μια συγκεκριμένη συγκομιδή, τα προϊόντα τα οποία πωλούνται μέχρι και την 1η Νοεμβρίου 1992 δεν λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να καθορισθεί εάν η ομάδα επώλησε το σύνολο της παραγωγής των μελών της.

Η Επιτροπή παρακολουθεί τις δραστηριότητες αυτών των ομάδων και, στα πλαίσια της έκθεσής της προς το Συμβούλιο

[1] ΕΕ αριθ. L 148 της 30. 6. 1972, σ. 13. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3858/87 (ΕΕ αριθ. L 363 της 23. 12. 1987, σ. 27).

▼M10

για τη συγκομιδή 1994, θα αναφερθεί στην σημειωθείσα πρόοδο όσον αφορά την πλήρη διάθεση στην αγορά.

▼M1

6. Σε περίπτωση κατά την οποία η έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 11 διαπιστώνει τον κίνδυνο δημιουργίας διαρθρωτικών πλεονασμάτων ή διαταραχής στη διάρθρωση του εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς λυκίσκου, τότε:

α) η χορήγηση της ενισχύσεως δύναται να περιορίζεται σε μέρος της καλλιεργούμενης εκτάσεως που έχει καταχωρηθεί για το οικείο έτος·

β) οι εκτάσεις που βρίσκονται στο πρώτο ή δεύτερο έτος παραγωγής δύνανται να εξαιρούνται του δικαιώματος της ενισχύσεως.

Μετά από εξέταση της αναπτύξεως των καλλιεργουμένων εκτάσεων με λυκίσκο, σε σχέση με την εξέλιξη της εμπορίας, ιδίως βάσει των συμβάσεων, του επιπέδου των τιμών και της καταστάσεως των αποθεμάτων, αποφασίζεται ότι τα μέτρα που προβλέπονται στις περιπτώσεις α) και β) εφαρμόζονται για όλες τις ομάδες των ποικιλιών ή μόνο για μία ή περισσότερες ομάδες ποικιλιών.

7. Το ποσό της ενισχύσεως που ισχύει για τις εκτάσεις που αφορούν τη συγκομιδή του προηγούμενου ημερολογιακού έτους καθορίζεται εντός δύο μηνών από της υποβολής της εκθέσεως που αναφέρεται στο άρθρο 11 και προς της 30ής Ιουνίου, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης.

8. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼M8

Άρθρο 12α

Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφος 3, η ενίσχυση μπορεί επίσης να χορηγείται για πειραματικές καλλιέργειες (souches expérimentales) που έχουν φθάσει σε ένα προχωρημένο στάδιο της διαδικασίας επιλογής, για μια πενταετία κατ' ανώτατο όριο, υπό την προϋπόθεση ότι οι ποικιλίες αυτές καλλιεργούνται από παραγωγό υπό τον έλεγχο ινστιτούτου ερευνών.

Το ποσό της ενισχύσεως καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 7 και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι μεγαλύτερο από το ποσό της ενισχύσεως που καθορίζεται για την ομάδα 3 «λοιποί».

Η ενίσχυση χορηγείται για έκταση η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1 % της ολικής εκτάσεως που καλλιεργείται με λυκίσκο σε ένα κράτος μέλος. Στην περίπτωση που το 1 % της ολικής εκτάσεως που καλλιεργείται με λυκίσκο σε ένα κράτος μέλος είναι κάτω από 10 εκτάρια, η ενίσχυση χορηγείται για ένα ανώτατο όριο 10 εκταρίων ανά κράτος μέλος.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία που καθορίζει το άρθρο 20.

▼B

Άρθρο 13

▼M1

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφος 6 η ενίσχυση χορηγείται για τις εκτάσεις που έχουν καταχωρηθεί, στις οποίες έχει πραγματοποιηθεί ή συγκομιδή.

Τα Κράτη Μέλη ορίζουν τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι να προβαίνουν για κάθε παραγωγό στην καταχώρηση των εκτάσεων που προορίζονται για την καλλιέργεια του λυκίσκου και είναι

▼M1

επιφορτισμένοι με τον έλεγχο και την ενημέρωση της εν λόγω καταχωρήσεως.

▼B

2. Γιά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, τα Κράτη μέλη μπορούν να θεωρούν μιά αναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών ως ένα μόνο παραγωγό.

3. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

ΤΙΤΛΟΣ V

Καθεστώς συναλλαγών με τρίτες χώρες

Άρθρο 14

Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού ή παρεκκλίσεως, που αποφασίζεται από το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, απαγορεύονται στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες:

α) η είσπραξη κάθε φορολογικής επιβαρύνσεως ισοδυνάμου αποτελέσματος με δασμό·

β) η εφαρμογή κάθε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 15

1. Εφ' όσον, στην Κοινότητα, η αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 υφίσταται ή κινδυνεύει να υποστεί, λόγω των εισαγωγών και εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές ικανές να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της συνθήκης, δύνανται να εφαρμόζονται στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες κατάλληλα μέτρα μέχρις ότου εκλείψει η διαταραχή ή ο κίνδυνος διαταραχής.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσης παραγράφου και προσδιορίζει τις περιπτώσεις και τα όρια, μέσα στα οποία τα Κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν συντηρητικά μέτρα.

2. Αν προκύψει κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως ενός Κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει για τα αναγκαία μέτρα που ανακοινώνονται στα Κράτη μέλη και τα οποία είναι αμέσου εφαρμογής. Αν η Επιτροπή έχει επιληφθεί μιας αιτήσεως ενός Κράτους μέλους, τότε αποφασίζει σε είκοσι τέσσερις ώρες από τη λήψη της αιτήσεως.

3. Κάθε Κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή, σε προθεσμία τριών εργασίμων ημερών από της ανακοινώσεως. Το Συμβούλιο συγκαλείται αμελλητί. Μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, να τροποποιήσει ή να ακυρώσει τα μέτρα αυτά.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ VI

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 16

Με την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα άρθρα 92, 93, και 94 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1.

Εν τούτοις, η ενίσχυση που χορηγείται από ένα Κράτος μέλος στους παραγωγούς λυκίσκου μπορεί να διατηρείται κατά τη διάρκεια της ισχύος των συμβάσεων που έχουν συναφθεί πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού, εφ' όσον η ενίσχυση αυτή υπερβαίνει το ποσό της κοινοτικής ενισχύσεως η οποία αναφέρεται στο άρθρο 12. Η ενίσχυση αυτή δεν είναι ανανεώσιμη.

▼M1

Άρθρο 16α

Σε περίπτωση κατά την οποία προκύπτει κίνδυνος δημιουργίας πλεονασμάτων διαταραχής στη διάρθρωση του εφοδιασμού της αγοράς, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, δύναται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να προληφθεί η έλλειψη ισορροπίας της αγοράς. Τα μέτρα αυτά δύνανται ιδίως να επηρεάζουν:

— το παραγωγικό δυναμικό,

— τον όγκο της προσφοράς,

— τους όρους εμπορίας.

▼B

Άρθρο 17

1. Οι κανονιστικές διατάξεις περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής εφαρμόζονται στην αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, από την ημερομηνία θέσεως σε εφαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.

▼M7

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 9 αποτελούν κοινή δράση κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 [1].

3. Για τις περιοχές τις οποίες αφορά ο στόχος αριθ. 1, ο οποίος καθορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 [2], η Επιτροπή καθορίζει τους συντελεστές της κοινοτικής συγχρηματοδότησης για τα διάφορα μέτρα, σύμφωνα με τα κριτήρια και τα όρια που καθορίζονται στο άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 [3]. Η Επιτροπή αποφασίζει για πρώτη φορά σε προθεσμία ενός μηνός μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3808/89 [4]. Οι συντελεστές αυτοί, μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου κράτους μέλους, εφαρμόζονται στις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 1989 και μετά.

Για τις περιοχές τις οποίες δεν αφορά ο στόχος αριθ. 1, οι συντελεστές καθορίζονται από την Επιτροπή υπό τους ίδιους όρους· ωστόσο, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992, έκθεση συνοδευόμενη από προτάσεις σχετικά με τον καθορισμό των συντελεστών αυτών για τα επόμενα έτη.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 25.
[2] ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 9.
[3] ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 1.
[4] ΕΕ αριθ. L 371 της 20. 12. 1989, σ. 1.

▼B

4. Οι αιτήσεις αποδόσεως αφορούν τις δαπάνες που γίνονται κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους και υποβάλλονται στην Επιτροπή πριν από την ►M7 1η Ιουνίου ◄ του επομένου έτους.

▼M1

5. Το προβλεπόμενο συνολικό κόστος που επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ ανέρχεται σε 2 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.

▼M5

6. Η χρονική διάρκεια για την πραγματοποίηση της δράσης που αναφέρεται στο άρθρο 8 περιορίζεται σε διάστημα 10 ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και, όσον αφορά την Ελλάδα, την Ισπανία και την Πορτογαλία, σε διάστημα πέντε ετών από την ημερομηνία της προσχώρησης.

▼M9

Όσον αφορά το έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η διάρκεια για την πραγματοποίηση της ενέργειας που αναφέρεται στο άρθρο 8 περιορίζεται σε περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία της γερμανικής ενοποίησης. ►A3 Για την Αυστρία, η διάρκεια είναι 5 έτη από την προσχώρησή της. ◄

▼M7

7. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

▼B

Άρθρο 18

Τα Κράτη μέλη και η Επιτροπή ανακοινώνουν αμοιβαία τα αναγκαία στοιχεία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι λεπτομέρειες ανακοινώσεως και διαδόσεως των στοιχείων αυτών καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

Άρθρο 19

1. Συνιστάται Επιτροπή Διαχειρίσεως Λυκίσκου, εφ' έξης καλουμένη «επιτροπή», που αποτελείται από αντιπροσώπους των Κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Στην επιτροπή, οι ψήφοι των Κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

Άρθρο 20

1. Σέ περίπτωση αναφοράς στή διαδικασία που καθορίζεται στο παρόν άρθρο, η επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε κατόπιν δικής του πρωτοβουλίας είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου Κράτους μέλους.

▼A3

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπει το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην Επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο Πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

▼B

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα τα οποία είναι αμέσου εφαρμογής. Εν τούτοις, αν αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, τα μέτρα αυτά ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η

▼B

Επιτροπή μπορεί να αναβάλει το πολύ για ένα μήνα από της ανακοινώσεως αυτής, την εφαρμογή των αποφασιζομένων μέτρων.

Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός προθεσμίας ενός μηνός.

Άρθρο 21

Η επιτροπή μπορεί να εξετάσει κάθε άλλο θέμα που υποβάλλεται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου Κράτους μέλους.

Άρθρο 22

Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη, παράλληλα και με κατάλληλο τρόπο, οι στόχοι που προβλέπονται στα άρθρα 39 και 110 της συνθήκης.

▼M1

Άρθρο 23

Στην περίπτωση κατά την οποία θα εκρίνοντο αναγκαία μεταβατικά μέτρα προς διευκόλυνση της μεταβάσεως στο καθεστώς, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1170/77, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία η εφαρμογή του τροποποιουμένου καθεστώτος κατά την προβλεπόμενη ημερομηνία θα προσέκρουε σε αισθητές δυσκολίες, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20. Εφαρμόζονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1980 το αργότερο.

Μέχρι την ημερομηνία αυτή, επιτρέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο να καταβάλλει στους παραγωγούς το ποσό της ενισχύσεως στην παραγωγή μέσω του οργανισμού τον οποίο ορίζει.

▼B

Άρθρο 24

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Οι διατάξεις των άρθρων 11, 12 και 13 εφαρμόζονται για πρώτη φορά για την εσοδεία του 1971.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.